

Sygn. akt IX U 810/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołań J. S. (J. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołań J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 kwietnia 2017r. nr (...) + (...)

zmienionej decyzją z dnia 06 czerwca 2017r. nr (...) + (...)

oddala odwołania.

Sędzia

Sygn. akt IX U 810/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 12 kwietnia 2017r., zmienioną zaskarżoną decyzją z 6 czerwca 2017r., organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 114 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu J. S. (S.) prawa do przeliczenia emerytury w myśl art. 110 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dokumentów w sprawie. Dodatkowo organ rentowy wskazał, że wykonując wyrok Sądu Okręgowego z 17.11.2016r., decyzją z 26.01.2017r., dokonał przeliczenia pobieranej emerytury w myśl art. 110a ustawy emerytalnej przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru określony wyrokiem ,z okresu od 1962r. do 1986r., na poziomie 275,43%.

Ubezpieczony w odwołaniach od obu decyzji domagał się ich zmiany i orzeczenia co do istoty sprawy. Ubezpieczony wskazał, że w treści opinii, sporządzonej do sprawy IX U 381/16, biegły odtworzył wynagrodzenie do 1979r. jednocześnie wskazując, że wynagrodzenie za lata 1980 i 1981 wskazane przez pracodawcę jest nieprawdopodobnie niskie. W konkluzji biegły stwierdził, że wynagrodzenie za te lata nie uwzględnia podstawowych dodatków jak deputat węglowy, czy wynagrodzenie z Karty Górnika. W konsekwencji należy przyjąć, że przy przyjęciu urealnionych zarobków za ww. lata niewątpliwie spowoduje podwyższenie wwpw. Pełnomocnik ubezpieczonego sprecyzował nadto na rozprawie w dniu 16 stycznia 2018r., że przy przeliczeniu świadczenia w myśl art. 110 ustawy o emeryturach i rentach..., wwpw powinien być porównywany do wskaźnika ustalonego poprzednio, a zatem w przypadku ubezpieczonego do wskaźnika 275,43%.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie podtrzymując stanowisko zaprezentowane w zaskarżonych decyzjach. Dodał, że ubezpieczony od 17 czerwca 1985r. jest uprawniony do emerytury górniczej i od tej daty pobiera świadczenie. Ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 31.12.1986r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z okresu od 09/1984 do 08/1985 wyniósł 427,20% i został ograniczony do 250%. Organ rentowy podkreślił, że zarówno w dotychczasowym postępowaniu przed organem rentowym, jak i w postępowaniu sądowym wwpw nie przekroczył wskaźnika wynoszącego 427,20%.

Sąd połączył sprawy z odwołań od wymienionych powyżej decyzji do wspólnego rozpoznania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje :

Ubezpieczony urodził się (...)

Jest uprawniony do emerytury górniczej od 17.06.1985r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru tej emerytury wyniósł 427,20% (wyliczony z okresu od września 1984r. do sierpnia 1985r.) i został ograniczony do 250%. Organ rentowy podjął wypłatę emerytury od daty jej przyznania.

Ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 31.12.1986r. Następnie był zatrudniony w PPUH (...) w R. w okresie od 18.03.1998r. do 29.02.2000r.

W dniu (...) ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

Wyrokiem z 17.11.2016r. w sprawie o sygn. akt IX U 381/16 tut. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję odmowną organu rentowego z 29.01.2016r. i zobowiązał organ rentowy do ponownego przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynawszy od 1.01.2016r.. przy uwzględnieniu, iż wskaźnik wysokości podstawy jej wymiaru przed zastosowaniem jego ograniczenia wynosi 275,43%. Wydając wyrok jw. Sąd oparł się na opinii biegłego do spraw rent i emerytur, który odtworzył wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w KWK (...) od 1.02.1955r. do 31.12.1980r. na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego, szczątkowej dokumentacji placowej, z uwzględnieniem przepisów branżowych obowiązujących w tym okresie. Biegły wskazał, że najkorzystniejsze wynagrodzenie w wybranych 20 latach ubezpieczony uzyskał w okresie 1962-1966, 1970-1979 i 1982-1986, a wskaźnik wysokości podstawy z tych 20 lat wynosi 275,43%. Ubezpieczony nie kwestionował tejże opinii.

Decyzją z 26.01.2017r. organ rentowy wykonał wyrok tut. Sądu z 17.11.2016r.i przeliczył ubezpieczonemu emeryturę zgodnie z art. 110a ustawy emerytalnej.

W dniu (...)ubebezpieczony złożył wniosek o ponowne przeliczenie świadczenia na zasadzie art. 110 ustawy emerytalnej, według najkorzystniejszego wariantu.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżone decyzje omówione na wstępie.

Po wydaniu, przez organ rentowy, decyzji z 26.01.2017r. o przeliczeniu świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach..., ubezpieczony nie podejmował zatrudnienia (ostatnie zatrudnienie ubezpieczonego zakończyło się 29.02.2000r.)

(dowód: akta organu rentowego, akta tut. Sądu o sygn. akt IX U 381/16, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 16.01.2018r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:07:49-00:19:26)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie pozwoliło na jednoznaczne stwierdzenie, że ubezpieczony nie spełnia warunków do przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Zgodnie z treścią art.110 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną, wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego

Ust.2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%

Ust.3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art. 176.

Warunkiem uwzględnienia zarobków przypadających w całości lub w części w okresie po przyznaniu świadczenia jest wykazanie wyższego wwpw w porównaniu do obliczonego poprzednio, tj. przy pierwotnym ustaleniu wysokości emerytury lub renty.

W świadczenia ubezpieczonego ustalony w decyzji o przyznaniu emerytury górniczej z 11.08.1986r. wynosił 427,20%. W sprawie o sygn. akt IX U 381/16 przeprowadzone zostało już postępowanie dowodowe, w tym dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie odtworzenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego w latach 1955-1980, z którego wynika, że najkorzystniejszy wwpw wyniósł 275,43%, przy uwzględnieniu podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadające w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, tj. z lat 1962-1966, 1970-1979 i 1982-1986.

Ubezpieczony w niniejszym postępowaniu wskazywał na uwagi biegłego zawarte w opinii w sprawie IX U 381/16 w zakresie wysokości wynagrodzenia w latach 1980-1981. Jednak bezspornym było, że nawet po ewentualnej korekcie wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego w tych latach, wwpw nie wzrośnie powyżej 427,20%, czyli nie zostanie spełniony warunek określony w treści art. 110. Zauważyć bowiem należy, że ubezpieczony osiągnął najwyższy wwpw w roku 1986, który wynosił 485,73 %. Gdyby ten najwyższy wskaźnik zastosować hipotetycznie do spornych lat 1980 i 1981, to eliminując równocześnie lata 1962 i 1966 przyjęte przez biegłego w sprawie IXU 381/16 (jako najmniej korzystne), to nowo wyliczony wskaźnik z lat 1963-1965 i 1970 – 1986 wyniósłby jedynie 306,42%. Przy czym bardzo mało prawdopodobnym jest, że ubezpieczony w latach 1980 – 1981 uzyskał takie samo wynagrodzenie jak w roku 1986 mając na uwadze, że ani wcześniej ani później takiego wynagrodzenia nie osiągnął. W tej sytuacji Sąd oddalił wniosek

o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w celu ustalenia wynagrodzenia za lata 1980 i 1981, gdyż dowód ten nie miałby wpływu na rozstrzygnięcie Sądu, a powodowałby jedynie zbędne wydłużenie postępowania.

Wskazać należy także, iż zdaniem Sądu ustalony na nowo wwpw świadczenia nie może odnosić do wwpw ustalonego decyzją organu rentowego z dnia 26.01.2017r. o przeliczeniu świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej. Należy bowiem zauważyć, że art. 110a został dodany do treści ustawy o emeryturach i rentach z FUS ustawą z 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS i ma charakter wyjątku. Przeliczenie świadczenia na podstawie tego przepisu możliwe jest tylko jeden raz. Porównanie zatem nowo ustalonego w oparciu o art.110 a ustawy wwpw do ustalonego ponownie po tej dacie stanowiłoby obejście art.110a ust.2 ustawy emerytalnej.

A nawet jeśli, przy przeliczeniu świadczenia na podstawie art. 110, odnieść się do wysokości świadczenia ustalonego decyzją z dnia 26.01.2017r. – przeliczonego na podstawie art. 110a, to z pewnością wszystkie przesłanki wskazane w art. 110 powinny zostać spełnione, a nie wyłącznie jedna, iż wwpw będzie wyższy od tego ustalonego w decyzji z 26.01.2017r. Koniecznym warunkiem jest także to, by przy ponownym obliczeniu wysokości świadczenia wskazać podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. Czyli ubezpieczony musiałby wykazać okresy zatrudnienia po przyznaniu prawa do przeliczenia, tj. po 01.01.2016r. Bezspornym jest jednak, że ubezpieczony takich okresów nie posiada, gdyż, jak sam zeznał i co wynika z przedłożonej dokumentacji, ostatni raz ubezpieczony zatrudniony był w 2000r. W tej sytuacji ubezpieczony i tak nie spełnia przesłanek przewidzianych art.110 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołania nie znajdując podstaw do ich uwzględnienia.

SSR del. Renata Stańczak